

Det maa ligeledes tilregnes Tiltalte som strafbar Forsømmelse, at Stempelmærker til Taxationsforretninger, afholdte i Henhold til Lov af 19de Marts 1869, til hvilke han modtog Pengene, meget ofte ikke blede kjøbte, paasatte og kasserede, saa at der ved Undersøgelsens Begyndelse henlaa Taxationsforretninger, hvortil manglede Stempelmærker til et Beløb af 174 Kr., uagtet der som Følge af det kort forinden af den konstituerede Stiftamtmand stete Efterhyn af Embedsprotokoller af den under Tiltaltes Fraværelse i Embedet Konstituerede var blevet indkjøbt og paasat Stempelmærker for 149 Kr. og nogle Maaneder i Forvejen for 40—50 Kr. Paa en Mængde Taxationsforretninger ere Stempelmærker paasatte men ikke kasserede. At der ved denne Forsømmelse, som har vedvaret under hele Tiltaltes Embedstid med Undtagelse af Tiden efter 1ste Januar 1886, ikke fra Tiltaltes Side, som af ham paastaet, har været tilfiget nogen Fordel paa Statskassens Bekostning, bestrykes blandt Andet derved, at der ikke er blevet lagt Skjul paa denne Noorden, og at der flere Gange har været Tale om at afhjælpe den.

Lige som Tiltalte har paalagt den af Kontorpersonalet, som tog Afskrift af Taxationsforretningerne, paa Afskriften og Originalen at angive det forefrevne Stempelmærke, saaledes har han forsynet Afskriften med sin Underskrift og bevidnet dens Rigtighed, skjøndt det anordnede Stempelmærke ikke var benyttet paa Originalen og Afskriften kun angav det Stempelmærke, som skulde have været forbrugt. Da Tiltalte derved har afgivet en urigtig Attestation, findes hans Forhold i berorte Henseende at maatte henføres under Straffelovens § 134.

Naar Tiltalte endelig efter Emanationen af Lov af 15de Maj 1875 om Tilhyn med Fremmede og Rejsende ikke i Sporteljournalen har optaget Gebyret for Vandrebøgers Udstedelse, fordi han har staaet i den Formening, at bemeldte Gebyr var bortfaldet ved denne Lov eller at det i alt Fald ikke tilfaldt Statskassen, i hvilken Formening han er bleven bestyret derved, at han ingeninde har modtaget nogen Revisionsudsættelse over manglende Gebyrer for Vandrebøger, findes Tiltalte herved ikke at have paadraget sig Straffeanpaae, i hvilken Henseende det ikke skal lades ubemærket, at Gebyret efter Pasjournalens Udvisende kun er beregnet i nogle ganske enkelte Tilfælde, medens der i mange Tilfælde ingen Betaling er ydet, heller ikke den for selve Vandrebogen fastsatte paa Grund af Paagjældendes Uformuenhed.

Efter alt Anførte og med Bemærkning, at der i Henhold til Justitsministeriets Skrivelse af 4de Oktober f. A. under Justitsagen ikke bliver Spørgsmaal om Paalæggelse af Erstatning til Statskassen, vil Tiltalte, som er født 26de April 1827, være at anse efter de oven citerede Paragrafer i Straffeloven sammenholdt med § 62, og findes Straffen efter Omstændighederne at kunne bestemmes til simpelt Fængsel i 3 Maaneder, hvorhos han vil være at tilpligte at udrede alle af Aktionen lovlig flydende Omkostninger, derunder Salær til de beskikkede Sagførere, hvis Sagførelse har været lovlig, Aktor Procurator Koesoed i Sørljølbing og Defensor Overrettsfogeder Andresen i Nykjølbing, 150 Kr. til hver, samt i Erstatning til Slagtermester Erichsen i Sørljølbing som Værge for Skibsfører Krags umyndige Børn 25 Kr. 60 Ore.

Thi kjendes for Ret:

Tiltalte, suspenderet Byfoged og Byskriver i Sørljølbing samt Herredsfoged og Skriver i Mønsø Herred Johannes Bruun bør hensesættes i simpelt Fængsel i 3 Maaneder og udrede alle af Aktionen lovlig flydende Omkostninger, derunder Salær til Aktor Procurator Koesoed i Sørljølbing og Defensor Overrettsfogeder Andresen i Nykjølbing 150 Kr. til hver; saa udrede han i Erstatning til Slagtermester Erichsen i Sørljølbing som Værge for Skibsfører Krags umyndige Børn 25 Kr. 60 Ore.

Den idømte Erstatning at udredes inden 8 Uger efter denne Doms Lovlige Forhyndelse og Dommen i det Hele at efterkommes under Udsærb efter Loven.

Marcher.

Neckelmann.